

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM

KURSU UMIEJETNOŚCI ZAWODOWYCH

MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

w zakresie kwalifikacji

MOD.07. Wykonywanie prostych wyrobów odzieżowych

wyodrębnionej w zawodzie

pracownik pomocniczy krawca 932915

Branża: przemysłu mody (MOD)

Warszawa 2021

Autor:

mgr Edyta Cyganek, mgr inż. Elżbieta Czernik

Recenzenci:

Recenzent 1-nauczyciel konsultant w zakresie kształcenia zawodowego mgr inż. Magdalena Owczarek

Recenzent 2-przedstawiciel pracodawców właściwy dla danego zawodu dr Marta Miaskowska

Ekspert: mgr inż. Ewa Jasińska

Polska Rama Kwalifikacji- 2

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, ul. Zbyszka Cybulskiego 3 00-727 Warszawa, PIOT Związkiem Pracodawców-Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, ul. Seweryna Sterlinga 27/29 90-212 Łódź

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

PROGRAM KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

1.WPROWADZENIE.....	4
2. PLAN KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH.....	8
2.1 POGRUPOWANIE EFEKTÓW KSZTAŁCENIA.....	8
2.2. OKREŚLENIE LICZBY GODZIN NA KSZTAŁCENIE ZAWODOWE	16
2.3. PLAN KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	19
3. CELE KSZTAŁCENIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	19
4.PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.07.2. PODSTAWY KRAWIECTWA PRACOWNIKA POMOCNICZEGO	20
4.1. PROGRAM NAUCZANIA DLA JEDNOSTKI MODUŁOWEJ MOD.07.M1.J1 CHARAKTERYZOWANIE PODSTAWOWYCH WYROBÓW ODZIEŻOWYCH I DODATKÓW KRAWIECKICH.....	20
4.2 PROGRAM NAUCZANIA DLA JEDNOSTKI MODUŁOWEJ MOD.07.M1.J2 OBSŁUGIWANIE MASZYN I URZĄDZEŃ DO WYTWARZANIA WYROBÓW ODZIEŻOWYCH	27
4.3 PROGRAM NAUCZANIA DLA JEDNOSTKI MODUŁOWEJ MOD.07.M1.J3ZASTOSOWANIE ŚCIEGÓW RĘCZNYCH I SZWÓW MASZYNOWYCH.	33
5.PROPONOWANE METODY EWALUACJI KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH	40
6. EWALUACJA PROGRAMU.....	41
6.SPOSÓB I FORMA ZALICZENIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH.....	43
7. WYKAZ LITERATURY ORAZ NIEZBĘDNYCH ŚRODKÓW I MATERIAŁÓW DYDAKTYCZNYCH	43
8. SPRAWDZENIE KOMPLETNOŚCI I POPRAWNOŚCI OPRACOWANEGO PROGRAMU.....	45

1. Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Nowoczesne i dostosowane do zmieniającej się sytuacji kształcenie zawodowe to także włączenie się w plan rozwoju Europa 2020 – zapoczątkowany 3 marca 2010 roku przez Komisję Europejską w celu stymulowania rozwoju gospodarki Unii Europejskiej inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zawiera apel o rozwijanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, tak by dzięki temu można było osiągnąć wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy krajowego i zagranicznego, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Kurs przeznaczony jest dla osób, które mają, różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia, różny bagaż doświadczeń zawodowych co często stanowi dużą trudność podczas prowadzenia zajęć. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu uczestnikowi ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze. Nauczyciel powinien uwzględniać indywidualne możliwości swoich uczestników, bądź poprzez pracę indywidualną na zajęciach, bądź też przez stosowanie zróżnicowanych zadań i ćwiczeń dostosowanych do indywidualnego poziomu uczestnika. Zastosowanie tych wskazówek jest trudne w czasie zajęć wprowadzającej nowy materiał. Praca uczestnika powinna być jednolita podczas opracowywania nowych zagadnień programowych natomiast zróżnicowana na zajęciach praktycznych. Należy zachęcać wszystkich uczestników do wysiłku intelektualnego w procesie rozwiązywania problemów.

Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację efektu kształcenia związanego z kompetencjami społecznymi, odpowiedzialności za własną pracę i pracę zespołu, które w chwili obecnej są najbardziej pożądane przez pracodawców na rynku pracy.

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Zgodnie z założeniami, program odpowiada na potrzeby pracodawców rynku przemysłu mody. Potwierdzeniem tego jest współpraca w procesie pisania oraz pozytywna opinia programu Sektorowej Rady

ds Kompetencji Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadania zawodowego. Prowadzony jest według modułowego programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej jednostki efektów kształcenia dla kwalifikacji w formie stacjonarnej wyodrębnionej w zawodzie pracownik pomocniczy krawca.

Minimalna liczba godzin przeznaczona dla uczestników kursu

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowych w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej części efektów kształcenia, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego. Minimalna liczba godzin na kształcenie zawodowe dla efektów kształcenia w ramach kursu *MOD.07. 2 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego* wynosi 320 godzin przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym. W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

Okres realizacji w cyklu nauczania wyznacza podmiot prowadzący kurs, planowany czas realizacji 6 miesięcy.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kwalifikacyjnego kursu zawodowego obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych modułach. Sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie z wykorzystaniem metod i technik na odległość oznacza wykorzystanie w procesie nauczania wszelkich dostępnych środków komunikacji, które nie wymagają osobistego kontaktu uczestnika z nauczycielem, a także możliwość skorzystania z materiałów edukacyjnych wskazanych przez nauczyciela. Kształcenie to może być prowadzone w oparciu m.in. o materiały edukacyjne na sprawdzonych portalach edukacyjnych i stronach internetowych, dzienniki elektroniczne, komunikację poprzez pocztę elektroniczną, media społecznościowe, komunikatory, programy do telekonferencji przy zachowaniu bezpiecznych warunków korzystania z Internetu, lekcje online, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej szkoły itp.

Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

Wymagania wstępne dla uczestników kursów umiejętności zawodowych

Kurs umiejętności zawodowych jest pozaszkolną formą kształcenia ustawicznego adresowaną do osób dorosłych, zainteresowanych uzyskiwaniem i uzupełnianiem wiedzy oraz umiejętności zawodowych. Daje on możliwość przygotowania się w krótkim czasie do pracy na stanowisku wymagającym określonych umiejętności. Kształcenie jest kierowane wyłącznie dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Zadania zawodowe

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych *MOD.07. 2 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego* przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- rozpoznawania surowców i wyrobów włókienniczych
- rozpoznawania surowców włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów włókienniczych.
- rozpoznawania materiałów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych
- przygotowywania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wykonywania wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca;
- dobierania materiałów i dodatków krawieckich do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- rozpoznawania i zastosowania ściągów ręcznych i szwów maszynowych.

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych *MOD.07. 2 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego* przygotowany jest do wykonywania zadań zawodowych przy wykonywaniu prac pomocniczych związanych z przygotowywaniem materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca. Wykonuje prace związane z przygotowaniem stanowiska pracy dla krawca, dobiera materiały i dodatki do wyrobów odzieżowych. Posiada umiejętności z zakresu kompetencji personalnych, społecznych i odpowiedzialności za przydzielone zadania. Wykonuje też prace porządkowe na stanowisku pracy.

Mapa dydaktyczna kursu umiejętności zawodowych MOD.07. 2 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

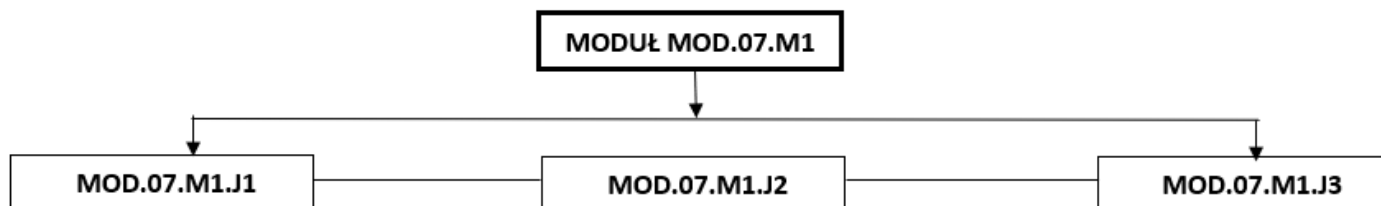

Tabela 1 Zestawienie jednostek modułowych dla modułu z liczbą godzin kursu umiejętności zawodowych

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin*)
MOD.07.2 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego		Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego	320
	MOD.07.M1.J1	Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich.	120
	MOD.07.M1.J2	Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	80
	MOD.07.M1.J3	Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych	120
Razem			320

*) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

1. MOD.07.7 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.

2. Plan kursu umiejętności zawodowych

2.1 Pogrupowanie efektów kształcenia

Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych jednostek modułowych

Stopniowane efektów kształcenia: efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep

Tabela 2 Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych jednostek modułowych MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego-obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych
charakteryzuje rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie (ek)	30	rozróżnia rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych	x		
		rozróżnia podstawowe elementy wyrobów odzieżowych	x		
		dobiera wyroby na górną i dolną część ciała	x		
rozróżnia surowce włókiennicze (ep)	30	dokonuje klasyfikacji włókien	x		
		określa pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych	x		
charakteryzuje materiały odzieżowe i	30	klasyfikuje materiały odzieżowe	x		
		rozróżnia podstawowe materiały odzieżowe	x		
		klasyfikuje dodatki krawieckie	x		

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego-obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych
dodatki krawieckie (ek)		rozróżnia rodzaje podstawowych dodatków krawieckich	x		
charakteryzuje właściwości i zastosowanie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich (ew)	30	ocenia organoleptycznie właściwości użytkowe i konfekcyjne materiałów odzieżowych	x		
		wskazuje przeznaczenie materiału odzieżowego	x		
		dobiera dodatki krawieckie do rodzaju materiałów odzieżowych i przeznaczenia wyrobów odzieżowych	x		
wskazuje przeznaczenie przyborów i narzędzi Krawieckich (ek)	40	rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do cięcia, szycia i ozdabiania materiałów odzieżowych		x	
		wskazuje narzędzia do obróbki parowo-ciepłej		x	
charakteryzuje rodzaje ściągów ręcznych oraz określa ich zastosowanie (ew)	40	rozpoznaje rodzaje ściągów ręcznych podstawowych i ozdobnych			x
		rozpoznaje rodzaje ściągów ręcznych podstawowych i ozdobnych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania			x
		wskazuje zastosowanie ściągów ręcznych podstawowych i ozdobnych			x

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego-obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych
wykonuje proste ściegi ręczne (ew)	40	dobiera ściegi ręczne jako element zdobniczy do wykonania prostego wyrobu odzieżowego			x
		wykonuje ściegi ręczne w określonych operacjach technologicznych			x
charakteryzuje szwy maszynowe i określa ich Zastosowanie (ek)	40	rozpoznaje podstawowe szwy maszynowe na podstawie opisu i symbolu szwu			x
		wskazuje zastosowanie szwów maszynowych			x
		dobiera szwy maszynowe do rodzaju materiału odzieżowego i operacji technologicznej			x
charakteryzuje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży (ek)	40	rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania odzieży		x	
		wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania odzieży		x	
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	320 godzin				

Tabela 3 MOD.07.7. Kompetencje personalne i społeczne

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego- obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)		stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy			
		przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe			
		respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy	x		x
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)		przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań	x		
		wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę	x		
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)		rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych	x		
		wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji			
		wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej			
doskonali umiejętności zawodowe (ek)		określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu			
		analizuje własne kompetencje	x		
		wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego			
stosuje zasady komunikacji		identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne		x	
		stosuje aktywne metody słuchania		x	

Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego- obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych
interpersonalnej (ew)		prowodzi dyskusje		x	
współpracuje w zespole (ek)		pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania			
		przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole			
		angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu	x		
Razem liczba godzin w cyklu kształcenia	Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.				

Grupowanie efektów kształcenia w moduły i nadawanie nazw tym modułom

Tabela 4 Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.07. M1 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego	charakteryzuje rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie (ek *)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych – rozróżnia podstawowe elementy wyrobów odzieżowych – dobiera wyroby na górną i dolną część ciała 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	30	*) możliwa realizacja z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
	rozróżnia surowce włókiennicze (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje klasyfikacji włókien – określa pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	30	
	charakteryzuje materiały odzieżowe i dodatki krawieckie (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje materiały odzieżowe – rozróżnia podstawowe materiały odzieżowe – klasyfikuje dodatki krawieckie – rozróżnia rodzaje podstawowych dodatków krawieckich 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	30	
	charakteryzuje właściwości i zastosowanie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia organoleptycznie właściwości użytkowe i konfekcyjne materiałów odzieżowych – wskazuje przeznaczenie materiału odzieżowego – dobiera dodatki krawieckie do rodzaju 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	30	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.07. M1 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
		– materiałów odzieżowych i przeznaczenia wyrobów odzieżowych			
	wskazuje przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich (ek) *)	– rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do cięcia, szycia i ozdabiania materiałów odzieżowych – wskazuje narzędzia do obróbki parowo-ciepłej	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	40	
	charakteryzuje rodzaje ściegów ręcznych oraz określa ich zastosowanie (ew) *)	– rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania – wskazuje zastosowanie ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych	40	
	wykonuje proste ściegi ręczne(ew)	– dobiera ściegi ręczne jako element zdobniczy do – wykonania prostego wyrobu odzieżowego – wykonuje ściegi ręczne w określonych operacjach technologicznych	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych	40	
	charakteryzuje szwy maszynowe i określa ich zastosowanie(ek)	– rozpoznaje podstawowe szwy maszynowe na podstawie opisu i symbolu szwu – wskazuje zastosowanie szwów maszynowych – dobiera szwy maszynowe do rodzaju materiału odzieżowego i operacji technologicznej	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych	40	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.07. M1 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
	charakteryzuje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania odzieży – wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania odzieży 	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	40	
MOD.07.7. Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych		
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich		
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem(ep)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania – zadań zawodowych 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich		
	doskonali umiejętności zawodowe(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje własne kompetencje 	MOD.07.M1J1		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem	Z kryteriami weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.07. M1 Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej	Uwagi
			Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich		
	stosuje zasady komunikacji interpersonalnej(ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje 	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych		
	współpracuje w zespole(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich		

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Tabela 5 Określenie liczby godzin poszczególnych jednostek modułowych dla modułu MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych	
		Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
MOD.07.M1.J1	120	charakteryzuje rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych – rozróżnia podstawowe elementy wyrobów odzieżowych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych	
		Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich			– dobiera wyroby na górną i dolną część ciała
		rozróżnia surowce włókiennicze (ep)	– dokonuje klasyfikacji włókien – określa pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych
		charakteryzuje materiały odzieżowe i dodatki krawieckie (ek)	– klasyfikuje materiały odzieżowe – rozróżnia podstawowe materiały odzieżowe – klasyfikuje dodatki krawieckie – rozróżnia rodzaje podstawowych dodatków krawieckich
		charakteryzuje właściwości i zastosowanie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich (ew)	– ocenia organoleptycznie właściwości użytkowe i konfekcyjne materiałów odzieżowych – wskazuje przeznaczenie materiału odzieżowego – dobiera dodatki krawieckie do rodzaju – materiałów odzieżowych i przeznaczenia wyrobów odzieżowych
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	– respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ek)	– przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ep)	– rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	– analizuje własne kompetencje
		współpracuje w zespole (ek)	– angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu
MOD.07.M1.J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	80	wskazuje przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich (ek)	– rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do cięcia, szycia i ozdabiania materiałów odzieżowych – wskazuje narzędzia do obróbki parowo-ciepłej
		charakteryzuje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży (ek)	– rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania odzieży

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych	
		Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
			<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania odzieży
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje
MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych.	120	charakteryzuje rodzaje ściegów ręcznych oraz określa ich zastosowanie (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania – wskazuje zastosowanie ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych
		wykonuje proste ściegi ręczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera ściegi ręczne jako element zdobniczy do wykonania prostego wyrobu odzieżowego – wykonuje ściegi ręczne w określonych operacjach technologicznych
		charakteryzuje szwy maszynowe i określa ich zastosowanie (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podstawowe szwy maszynowe na podstawie opisu i symbolu szwu – wskazuje zastosowanie szwów maszynowych – dobiera szwy maszynowe do rodzaju materiału odzieżowego i operacji technologicznej
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej(ek)	<ul style="list-style-type: none"> – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy

2.3. Plan kursu umiejętności zawodowych

Tabela 6 Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych w formie stacjonarnej MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

Nazwa modułu	Nazwa jednostki modułowej	Liczba godzin*)	Uwagi o realizacji
Moduł MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego	MOD.07.M1.J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich	120	Realizacja 1-2 miesiąc
	MOD.07.M1.J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych	80	Realizacja 3-4 miesiąc
	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych	120	Realizacja 5-6 miesiąc
Łączna liczba godzin		320	

1. Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.
2. MOD.07.7. KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki o nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
3. *) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadania zawodowego. Prowadzony jest według programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej części efektów kształcenia danej kwalifikacji.

Uczestnik kursu *MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego* przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- rozpoznawania surowców i wyrobów włókienniczych,
- rozpoznawania surowców włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów włókienniczych,
- rozpoznawania materiałów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych,

- przygotowywania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wykonywania wyrobów odzieżowych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac krawca,
- dobierania materiałów i dodatków krawieckich do wyrobów odzieżowych,
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- rozpoznawania i zastosowania ściągów ręcznych i szwów maszynowych.

4.Program nauczania kursu umiejętności zawodowych MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu MOD.07. M1 Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego

MOD.07.M1.J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich.

MOD.07.M1.J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych.

MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściągów ręcznych i szwów maszynowych.

4.1. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich

4.1.1. Cele ogólne

- Rozpoznawanie wyrobów odzieżowych.
- Poznanie surowców włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów włókienniczych.
- Poznanie materiałów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych.

4.1.2. Cele operacyjne

- wymienić surowce włókiennicze,
- rozróżniać naturalne surowce włókiennicze,
- sklasyfikować surowce włókiennicze według określonych kryteriów,
- wskazać pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych,
- wymienić chemiczne surowce włókiennicze,

- ocenić organoleptycznie właściwości użytkowe i konfekcyjne materiałów odzieżowych,
- dokonać klasyfikacji wyrobów włókienniczych,
- rozróżnić rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych,
- rozróżnić podstawowe elementy wyrobów odzieżowych,
- dobrać elementy na górną i dolną część ciała,
- sklasyfikować dodatki krawieckie,
- rozróżnić rodzaje podstawowych dodatków krawieckich,
- przestrzegać zasad dotyczących przestrzegania tajemnicy związanej z zawodem krawca,
- analizować własne kompetencje zawodowe,
- przewidywać skutki, w tym prawne, podejmowanych działań w miejscu pracy,
- ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę.

4.1.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich

Tabela 7 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Ogólna charakterystyka podstawowych wyrobów odzieżowych.*)	30	charakteryzuje rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych – rozróżnia podstawowe elementy wyrobów odzieżowych – dobiera wyroby na górną i dolną część ciała 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych (spódnica, spodnie, bluzka, suknia, żakiet), – rozpoznać elementy podstawowych wyrobów odzieżowych, (przód, tył, rękaw, mankiet, kołnierz, stójka, kieszeń, karczek, pasek) – dobrać odpowiednie wyroby odzieżowe na górną część ciała (bluzka, kamizelka)

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
				<ul style="list-style-type: none"> – dobrać odpowiednie wyroby odzieżowe na dolną część ciała (spodnie, spódnica) .
Charakterystyka podstawowych surowców włókienniczych.	30	rozdziela surowce włókiennicze	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje klasyfikacji włókien – określa pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych 	<ul style="list-style-type: none"> – sklasyfikować surowce włókiennicze, – wskazać pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych.
Ogólna charakterystyka materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich.	30	charakteryzuje materiały odzieżowe i dodatki krawieckie	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje materiały odzieżowe – rozróżnia podstawowe materiały odzieżowe – klasyfikuje dodatki krawieckie – rozróżnia rodzaje podstawowych dodatków krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać i sklasyfikować materiały odzieżowe, – rozróżnić podstawowe materiały odzieżowe, – sklasyfikować dodatki krawieckie, – określić rodzaje podstawowych dodatków krawieckich.
Właściwości i zastosowanie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich.	30	charakteryzuje właściwości i zastosowanie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia organoleptycznie właściwości użytkowe i konfekcyjne materiałów odzieżowych – wskazuje przeznaczenie materiału odzieżowego – dobiera dodatki krawieckie do rodzaju materiałów odzieżowych i przeznaczenia wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenić organoleptycznie właściwości użytkowe materiałów odzieżowych, – ocenić organoleptycznie właściwości konfekcyjne materiałów odzieżowych, – określić przeznaczenie materiałów odzieżowych, – dobrać dodatki krawieckie do rodzaju materiałów odzieżowych – dobrać dodatki krawieckie w zależności od przeznaczenia wyrobów odzieżowych.
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – przestrzegać zasad związanych z przestrzeganiem tajemnicy zawodowej związanej z zawodem krawcy i pomocnika krawcy,
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	<ul style="list-style-type: none"> – przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę 	<ul style="list-style-type: none"> – przewidywać skutki podejmowanych decyzji w miejscu pracy, – przewidywać skutki w tym prawne podejmowanych działań w miejscu pracy, – ponosić odpowiedzialność za podejmowane decyzje i działania, – ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	– rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych	– rozpoznać źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych pomocnika krawca, – eliminować działania powodujące stres w miejscu pracy.
		doskonali umiejętności zawodowe	– analizuje własne kompetencje	– analizować własne kompetencje zawodowe, – podejmować działania mające na celu podniesienie kompetencji zawodowych.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy z uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych,

- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika,
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków,
- inscenizacji,
- dyskusji dydaktycznej,
- gier dydaktycznych.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni technologicznej wyposażonej w:

- stanowisko dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym oraz wizualizerem,
- stanowiska komputerowe dla uczestników (jedno stanowisko dla jednego ucznia) z komputerami podłączonymi do sieci lokalnej z dostępem do internetu, wyposażonymi w pakiet programów biurowych,
- środki dydaktyczne do kształtowania wyobraźni przestrzennej,
- modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- schematy kinematyczne maszyn szwalniczych,
- plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych,
- katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,

- katalogi ściegów i szwów maszynowych,
- normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych,
- tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządknych na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej

Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczestników proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć uczestników należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak uczestnik dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

- Które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- Które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- Jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- Jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

4.2 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych

4.2.1. Cele ogólne

- Poznanie podstawowych maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie umiejętności doboru maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych.

4.2.2. Cele operacyjne

- rozpoznać przybory i narzędzia krawieckie do cięcia, szycia i ozdabiania materiałów odzieżowych,
- sklasyfikować maszyny i urządzenia szwalnicze,
- wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych,
- rozpoznać narzędzia do obróbki parowo-ciepłej,
- zastosować zasady bezpiecznego posługiwania się maszynami i urządzeniami,
- zastosować zasady komunikacji interpersonalnej.

4.2.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych

Tabela 8 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Zastosowanie i przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich. *)	40	wskazuje przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do cięcia, szycia i ozdabiania materiałów odzieżowych – wskazuje narzędzia do obróbki parowo-ciepłej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać przybory krawieckie do cięcia materiałów odzieżowych, – wskazać odpowiednie przybory krawieckie podczas procesu cięcia materiałów odzieżowych, – wskazać narzędzia krawieckie do szycia materiałów odzieżowych, – wskazać przybory narzędzia krawieckie do ozdabiania materiałów odzieżowych, – rozpoznać narzędzia do obróbki parowo – ciepłej. – wskazać odpowiednie narzędzia do wykonania obróbki parowo – ciepłej wyrobów odzieżowych.
Charakterystyka maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży.	40	charakteryzuje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania odzieży – wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania odzieży 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać maszyny stosowane na różnych etapach procesu wytwarzania odzieży, – rozpoznać urządzenia stosowane w procesie wytwarzania odzieży na różnych etapach cyklu produkcji i miarowego wykonywania odzieży, – wskazać zastosowanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży.
Kompetencje personalne i społeczne		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – stosuje aktywne metody słuchania – prowadzi dyskusje 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawać sygnały werbalne i niewerbalne współpracowników i przełożonych, – stosować aktywne metody słuchania w miejscu pracy, – prowadzić rozmowy i dyskusje ze współpracownikami – wyrażać swoje opinie adekwatne do realizowanych zadań.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w **pakiet edukacyjny**, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych,
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika,
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków,
- inscenizacji,
- dyskusji dydaktycznej,
- gier dydaktycznych.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni technologicznej wyposażonej w:

- stanowisko dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym oraz wizualizerem,
- stanowiska komputerowe dla uczestników (jedno stanowisko dla jednego ucznia) z komputerami podłączonymi do sieci lokalnej z dostępem do internetu, wyposażonymi w pakiet programów biurowych,
- środki dydaktyczne do kształtowania wyobraźni przestrzennej,
- modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- schematy kinematyczne maszyn szwalniczych,
- plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych,
- katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- katalogi ściegów i szwów maszynowych,
- normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych,
- tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników/uczestniczek oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządknych na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiągniętych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej

Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczestników proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć uczestników należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte.

Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak uczestnik dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

4.2.6 Proponowana literatura dla jednostki modułowej

Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,

Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,

Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,

Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.

Parafianowicz Z.: Słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 1995,

Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.

4.3 Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J3

Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych.

4.3.1. Cele ogólne

- Zapoznanie z zasadami tworzenia ściegów ręcznych i maszynowych stosowanych do łączenia wyrobów odzieżowych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.3.2. Cele operacyjne

- rozpoznać rodzaje ściegów ręcznych ,
- określić zastosowanie ściegów ręcznych,
- rozpoznać rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych na podstawie rysunku i sposobu ich wykonania
- opisać szwy maszynowe ,

- określić zastosowanie szwów,
- rozpoznać rodzaje szwów maszynowych,
- przestrzegać zasad kultury i etyki zawodowej,

4.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych

Tabela 9 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Ogólna charakterystyka i zastosowanie ściegów ręcznych. *)	40	charakteryzuje rodzaje ściegów ręcznych oraz określa ich zastosowanie	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania – wskazuje zastosowanie ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać rodzaje ściegów ręcznych podstawowych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania, – opisać ściegi ręczne podstawowe i ozdobne, – rozpoznać rodzaje ściegów ozdobnych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania, – określić zastosowanie podstawowych ściegów ręcznych – określić zastosowanie ozdobnych ściegów ręcznych.
Wykonywanie prostych ściegów ręcznych.	40	wykonuje proste ściegi ręczne	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera ściegi ręczne jako element zdobniczy do wykonania prostego wyrobu odzieżowego – wykonuje ściegi ręczne w określonych operacjach technologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać odpowiednie ściegi ręczne do wykonania elementów zdobniczych, – wykonać elementy zdobnicze w prostych wyrobach odzieżowych , – wykonać ściegi ręczne w określonych operacjach technologicznych.
Ogólna charakterystyka i zastosowanie szwów maszynowych.	40	charakteryzuje szwy maszynowe i określa ich zastosowanie	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podstawowe szwy maszynowe na podstawie opisu i symbolu szwu – wskazuje zastosowanie szwów maszynowych – dobiera szwy maszynowe do rodzaju materiału odzieżowego i operacji technologicznej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać rodzaje szwów maszynowych, – określić zastosowanie szwów, – dobrać odpowiednie szwy maszynowe do rodzaju materiału odzieżowego, – dobrać odpowiednie szwy maszynowe do wykonania określonej operacji technologicznej.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	– respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy	– określić zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej, – zastosować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z zawodem pomocnika krawca w miejscu pracy.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.4. Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych,
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika,

- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków,
- inscenizacji,
- dyskusji dydaktycznej,
- gier dydaktycznych.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Zajęcia powinny odbywać się :

- w pracowni technologicznej wyposażonej w:
 - stanowisko dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym oraz wizualizerem,
 - stanowiska komputerowe dla uczestników (jedno stanowisko dla jednego ucznia) z komputerami podłączonymi do sieci lokalnej z dostępem do internetu, wyposażonymi w pakiet programów biurowych,
 - środki dydaktyczne do kształtowania wyobraźni przestrzennej,
 - modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
 - schematy kinematyczne maszyn szwalniczych,
 - plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych,
 - katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,

- katalogi ściegów i szwów maszynowych,
 - normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych,
 - tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.
- w warsztatach szkolnych wyposażonych w:
- stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki i dodatki krawieckie,
 - stanowiska rozkroju ręcznego (jedno stanowisko dla dwóch uczestników) wyposażone w stół oraz narzędzia do rozkroju ręcznego, takie jak: nożyczki, wzorniki i przyciski metalowe,
 - stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczestników) wyposażone w stół do prasowania lub deskę do prasowania, żelazko elektryczno-parowe, przybory do prasowania i zaparzaczkę,
 - stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,
 - stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczestników) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i miarę krawiecką,
 - stanowisko obsługi klienta wyposażone w parawan, lustro, krzesło, wieszak na ubranie, stolik oraz czasopisma i żurnale z modą,
 - eksponaty odzieży we fragmentach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
 - regały i stojaki na wykroje. W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników/uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji.

Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,

- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników/ uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników/uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej

Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczestników proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. w ocenie końcowej osiągnięć uczestników należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

Sprawdzanie osiągnięć powinno odbywać się przez cały okres realizacji programu zajęć na podstawie kryteriów przedstawionych na początku kursu.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,

- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach modułu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach modułu należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak uczestnik dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

4.3.6 Proponowana literatura dla jednostki modułowej

Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,

Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,

Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,

Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.

ParafianowiczZ.: Słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 1995,

Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

1. Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu podstaw krawiectwa pracownika pomocniczego krawca
2. Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami i uczestnikami , arkusz –obserwacja zachowań uczestników i uczestników w czasie wykonywania zadań.
3. Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami i uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

5.Proponowane metody ewaluacji kursu umiejętności zawodowych

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych efektów kształcenia ,treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady z uczestnikami, samoocena . Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte oraz zadań praktycznych sprawdzających poziom umiejętności.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

6. Ewaluacja programu

Tabela 10 Ewaluacja programu

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego			
charakteryzuje rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie(ek)	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje podstawowych wyroby odzieżowe, – rozróżnia podstawowe elementy wyrobów odzieżowych, – dobiera odpowiednie wyroby odzieżowe na górną i dolną część ciała. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
charakteryzuje materiały odzieżowe i dodatki krawieckie(ek)	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje materiały odzieżowe, – rozróżnia podstawowe materiały odzieżowe, – klasyfikuje dodatki krawieckie, – rozróżnia rodzaje podstawowych dodatków krawieckich. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
wskazuje przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich(ek)	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do cięcia materiałów odzieżowych, – rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do szycia materiałów odzieżowych, – rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do ozdabiania materiałów odzieżowych, – określa przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
charakteryzuje szwy maszynowe i określa ich zastosowanie(ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje szwy maszynowe, – określa zastosowanie szwów, – dobiera odpowiednie szwy maszynowe do rodzaju materiału odzieżowego i operacji technologicznej, – dobiera odpowiednie szwy maszynowe do wykonania określonej operacji technologicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
MOD.07.7.Kompetencje personalne i społeczne			
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej(ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – wymienia zasady etyki – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych – wyjaśnia, czym jest plagiat – okazuje szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania – wyraża swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w swoim środowisku pracy – przestrzega tajemnicy zawodowej 	<ul style="list-style-type: none"> – ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji modułów
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania(ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – wykazuje się odpowiedzialnością za wykonywaną pracę. 	<ul style="list-style-type: none"> – ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji modułów
doskonali umiejętności zawodowe(ek)	Uczestnik: <ul style="list-style-type: none"> – wymienia umiejętności i kompetencje niezbędne w zawodzie pomocnika krawca – wskazuje przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego 	<ul style="list-style-type: none"> – ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji modułów

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje własne kompetencje i umiejętności zawodowe – planuje ścieżkę rozwoju zawodowego – wykorzystuje różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych 		

6.Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych.

Kurs umiejętności zawodowych MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego w zakresie kwalifikacji MOD.07. Wykonywanie prostych wyrobów odzieżowych, wyodrębnionej w zawodzie pracownik pomocniczy krawca kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs.

Proponuje się aby warunkiem zaliczenia było:

- zrealizowanie programu przewidzianego w programie kursu ;
- pozytywne zaliczenie testu wiedzy i egzaminu praktycznego.

Uczestnik, który ukończy kurs otrzyma Zaświadczenie o ukończeniu kursu wg wzoru określonego rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych.

Zaświadczenie o ukończeniu kursu uprawnia osobę podejmującą kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym do zwolnienia z zajęć prowadzonych w ramach wymienionego w zaświadczeniu kursu.

7. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

1. Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
2. Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
3. Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
4. Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
5. Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,

6. Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
7. Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
8. Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
9. Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży, Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998,
10. Woźniczka B.: Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1998.
11. Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

Materiały i środki dydaktyczne:

- Polskie Normy PN
- Branżowe Normy BN
- Instrukcje bhp i ppoż
- Foldery reklamowe
- Filmy dydaktyczne
- Tutoriale tematyczne
- Literatura i czasopisma branżowe
- Oprogramowanie komputerowe przygotowania produkcji odzieży (konstrukcja, stopniowanie, układ szablonów, projektowanie np. Inven Tex, , Grafis, Optitex)

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu

Tabela 11 Tabela weryfikacji programu nauczania pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kwalifikacyjnego kursu zawodowego/kursu umiejętności zawodowych uwzględnia	Zawartość opracowanego programu (Tak-T/Nie-N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla jednostki efektów	T

Tabela 12 Tabela weryfikacji programu pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego kuz
MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
charakteryzuje rodzaje wyrobów odzieżowych i określa ich przeznaczenie	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje podstawowych wyrobów odzieżowych – rozróżnia podstawowe elementy wyrobów odzieżowych – dobiera wyroby na górną i dolną część ciała 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich
rozróżnia surowce włókiennicze	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje klasyfikacji włókien – określa pochodzenie podstawowych surowców włókienniczych 	MOD.07.M1J1 Charakterystyka podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich
charakteryzuje materiały odzieżowe i dodatki krawieckie	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje materiały odzieżowe – rozróżnia podstawowe materiały odzieżowe – klasyfikuje dodatki krawieckie – rozróżnia rodzaje podstawowych dodatków krawieckich 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich
charakteryzuje właściwości i zastosowanie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia organoleptycznie właściwości użytkowe i konfekcyjne materiałów odzieżowych – wskazuje przeznaczenie materiału odzieżowego – dobiera dodatki krawieckie do rodzaju materiałów odzieżowych i przeznaczenia wyrobów odzieżowych 	MOD.07.M1J1 Charakteryzowanie podstawowych wyrobów odzieżowych i dodatków krawieckich

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego kuz
MOD.07.2. Podstawy krawiectwa pracownika pomocniczego		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
wskazuje przeznaczenie przyborów i narzędzi krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje przybory i narzędzia krawieckie do cięcia, szycia i ozdabiania materiałów odzieżowych – wskazuje narzędzia do obróbki parowo-ciepłej 	MOD.07.M1J2 Podstawowe maszyny i urządzenia do wytwarzania wyrobów odzieżowych
charakteryzuje rodzaje ściegów ręcznych oraz określa ich zastosowanie	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych – rozpoznaje rodzaje ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych na podstawie rysunku sposobu ich wykonania – wskazuje zastosowanie ściegów ręcznych podstawowych i ozdobnych 	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych
wykonuje proste ściegi ręczne	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera ściegi ręczne jako element zdobniczy do wykonania prostego wyrobu odzieżowego – wykonuje ściegi ręczne w określonych operacjach technologicznych 	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych
charakteryzuje szwy maszynowe i określa ich zastosowanie	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podstawowe szwy maszynowe na podstawie opisu i symbolu szwu 	MOD.07.M1.J3 Zastosowanie ściegów ręcznych i szwów maszynowych
charakteryzuje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania odzieży – wskazuje zastosowanie maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania odzieży 	MOD.07.M1J2 Obsługiwanie maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych